

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 מאי 2021

ע"מ 60371-07-19 עופר סרור - פקיד שומה תל אביב 3

לפני כב' השופטת ירדנה סרוסי

מערער

עופר סרור

ע"י ב"כ עו"ד יואב ציוני

נגד

משיב

פקיד שומה תל אביב 3
ע"י ב"כ עו"ד ניצן זגרינסקי
פרקליטות מחוז ת"א (אזרחי)

החלטה

בפניי בקשה מטעם מר עופר סרור (להלן: "המבקש") להאריך את המועד להגשת בקשה לביטול פסק דין, ובהמשך לבטל את פסק הדין מיום 1.6.2020 (להלן: "פסק הדין"), שבו נמחק ערעורו של המבקש בשל אי-תשלום אגרה.

רקע בתמצית

1. למבקש ולחברה שבבעלותו, טריטמנט הנדסה טיפול במים בע"מ (להלן: "החברה"), הוצאו שומות מס. עיקר עניינה של שומת החברה באי-הכרה בהוצאות בעלות גוון פרטי מאחר שלא הוכח כי הוצאו בייצור הכנסה. במקביל, הוצאה למבקש שומה לפיה יש לראות בהוצאות כמשיכת כספים לשימוש הפרטי המהווה בידו הכנסה מדיבידנד. החברה והמבקש הגישו הודעת ערעור מאוחדת כנגד השומות, אולם אגרה שולמה רק ביחס לערעור אחד מבין השניים.

2. ביום 25.2.2020 התקיים דיון קדם משפט, בנוכחות המבקש ובא-כוחו דאז, בו נקבע בין היתר כי "לתשומת ליבם של המערערים כי ערעור מטעמם על השומות שהוצאו להם, מחייב פתיחת תיק נפרד ותשלום אגרה בהתאם. היה ולא ייעשה כן עד למועד העדכון האמור לעיל [22.3.2020 – י"ס], יימחק הערעור בכל הנוגע לשומות ה"ה סרור" (עמ' 4, ש' 1 – 3, לפרוטוקול הדיון).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 מאי 2021

ע"מ 60371-07-19 עופר סרור - פקיד שומה תל אביב 3

3. המבקש לא שילם את האגרה, על אף חלוף המועד ותזכורות שונות בעניין, לרבות תזכורת טלפונית של המזכירות. ביום 1.6.2020, ניתן פסק הדין במסגרתו נקבע כי "משלא מלאו המערערים אחר ההנחיות שבהחלטתי מתאריך 25.2.2020 לעניין תשלום האגרה, וכלל לא נענו לתזכורות יזומות על פי החלטותי מתאריכים 21.4.2020 ו- 11.5.2020, לרבות תזכורת טלפונית של המזכירות, אני קובעת בזאת כי הערעור שהוגש על ידי ה"ה סרור יימחק, בשל אי תשלום אגרת בית משפט".

4. נוכח פסק הדין, ביום 2.8.2020 הגיש המבקש רק את תצהירי החברה כראיות בהליך.

5. ביום 25.11.2020, בסופה של ישיבת ההוכחות שהתקיימה באותו היום, נעשה ניסיון להביא את החברה והמשיב לסיום ההליך בפשרה. הצדדים הסכימו למתווה הפשרה שהוצע, וכך נקבע בהחלטה מאותו היום: "... בשלה החלטה מטעם הצדדים והם הסכימו לסיים את המחלוקת מושא ערעור זה בפשרה האומרת כך: מתוך הסכומים הנקובים בשומה שבצו, לעניין תיאום הוצאות, הסכימו הצד[ד]ים להתפשר ביניהם בשיעור של 50% לגבי תיאום הוצאות כיבודים, נסיעות לחו"ל, חשמל, כבלים ואינטרנט. לגבי הוצאות משכורת הבנות, הפשרה היא ש-60% מההוצאות יוכרו, ו-40% מההוצאות לא יוכרו, ולכן יתואמו. 40% יתואמו. כן הוחלט במסגרת הפשרה, ושוב בנסיבות העניין, לוותר על קנס גירעון" (עמ' 28, ש' 24 – 29 לפרוטוקול הדיון).

6. במהלך אישור הצדדים את הפשרה המוצעת, צוין על ידי ב"כ המשיב בפני המבקש ובא-כוחו דאז, כי הפשרה רלוונטית אך לצורך ערעור החברה (עמ' 29, ש' 14 – 21 לפרוטוקול הדיון):

"כב' הש' סרוסי: בהצלחה רבה לכם.

עו"ד הרבט [ב"כ המבקש – י"ס]: אני הייתי מבקש שזה מוסכם עליהם ה, אחרת,

כב' הש' סרוסי: אדוני צודק. עמדת המערערת, אדוני יגיד שהוא מסכים לפשרה.

עו"ד הרבט: המערערת מסכימה לפשרה.

כב' הש' סרוסי: המערערת מסכימה לפשרה. תודה רבה לאדוני, פסק דין.

עו"ד בן דוד [ב"כ המשיב – י"ס]: טוב, זה ברור שפסק דין זה הוא על מה שנשאר

בערעור הזה לא על היחידים.

כב' הש' סרוסי: כן. כן. המשיב: אני מסכים גם? המשיב,

עו"ד בן דוד: אני גם מסכים."

7. בהמשך לאמור ניתן פסק הדין בפשרה, לפיו "לאור הסכמת הצדדים כפי שפורטה לעיל בהערת בית המשפט, אני נותנת תוקף של פסק דין להסכמת הצדדים. בנסיבות העניין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 מאי 2021

ע"מ 60371-07-19 עופר סרור - פקיד שומה תל אביב 3

לא יהיה צו להוצאות. אבקש להדגיש כי הפרשה האמורה ניתנה בעניינה של המערערת במסגרת ע"מ 60371-07-19 ואין היא באה להשפיע כהוא זה על החלטת בית המשפט שניתנה זה מכבר, בעניין ערעור המערערים" (עמ' 29, ש' 28 – עמ' 30, ש' 3 לפרוטוקול הדיון).

8. עתה, עותר המבקש לביטול פסק הדין מיום 1.6.2020, אשר מחק את ערעור המבקש עקב אי-תשלום אגרה.

טענות המבקש בתמצית

9. לטענת המבקש, הוא כלל לא היה מודע לתזכורות של בית המשפט ולדחיפות בתשלום האגרה. רק בדיעבד וסמוך ליום 9.11.2020 נודע למערער על מחיקת ערעורו האיש. לאחר שהמבקש ביקש לברר עניין זה מול בא-כוחו דאז, הבהיר לו בא-כוחו כי אין למחיקה זו משמעות בפועל הואיל וממילא שומת המבקש היא תמונת ראי של שומת החברה, כך שכל החלטה הנוגעת לחברה תתקן במקביל את שומת המבקש.

10. קיימת טעות עובדתית בסיסית במחיקת ערעור המבקש בטענה כי לא שולמה אגרה, הואיל והאגרה ששולמה היא דווקא ביחס לערעור המבקש ועל שם המבקש. גם אם הייתה הצדקה למחוק את אחד הערעורים בגין אי-תשלום אגרה, הרי שהיה זה דווקא ערעור החברה.

11. המבקש הסכים לפרשה מתוך הבנה כי הפרשה תכלול מיניה וביה את תיקון שומת המבקש. עיון בפרוטוקול הדיון מלמד כי אומנם בית המשפט מציין כי ההסכם אינו כולל את תיקון שומת המבקש במקביל, אלא שהמבקש לא היה מודע להבהרה זו, והיה סבור כי תיקון שומתו ייעשה במקביל. ואכן, עיון בפרוטוקול הדיון מלמד כי אין בו הצהרה מפי המבקש כי הוא מאשר הבהרה זו.

12. שומות החברה והמבקש מהוות תמונת מראה האחת של השנייה ותלויות זו בזו. השומות חייבות להיות סימטריות. כל תוצאה אחרת יוצרת כפל מס אסור, עיוות מס וגביית מס ביתר שלא כדין, על הכנסה שאינה קיימת לאור ההסכם עם החברה.

13. משהתברר למבקש כי המשיב אינו מתכוון לתקן את השומות הוא פנה לבא-כוחו הנוכחי. המבקש פנה במכתב למשיב בבקשה לתקן את דוחות המבקש בהתאם להסכם הפרשה אליו הגיעו החברה והמשיב, וכן לבטל את קנס הגירעון. המשיב הודיע כי ידון כבולות, הן בעניין השומה והן בעניין הקנס, הואיל וביחס אליהם קיים פסק דין.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 מאי 2021

ע"מ 19-07-60371 עופר סרור - פקיד שומה תל אביב 3

14. תקנה 131 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן: "תקנות 2018") קובעת את האפשרות לבטל פסק דין תוך 30 ימים ממועד המצאת ההחלטה על פסק הדין במעמד צד אחד. הואיל ומדובר בהחלטה מחודש יוני 2020, הרי שנדרשת הארכת מועד להגשת בקשה לביטול פסק הדין. תקנה 176(ב) לתקנות 2018 מאפשרת הארכת מועד שנקבע בכל חיקוק מטעמים מיוחדים.

טענות המשיב בתמצית

15. המשיב מתנגד לבקשה. לטענתו, המבקש לא עמד בהוראות ובתזכורות בית המשפט ובחר שלא לשלם את האגרה ביחס לערעורו. המבקש היה מיוצג על ידי עורך דין והסכים לפסק הדין ביחס לערעור החברה, תוך שנקבע מפורשות שלא יהיה בפסק הדין להשפיע על ערעור המבקש. המבקש מושתק מלטעון עתה כי לא הבין שפסק הדין בנוגע לערעורו יוותר על כנו.

16. המשיב הסכים לפשרה נדיבה ביחס לערעור החברה מבלי שהוצגה לו כל ראיה במסגרת תצהיר החברה, אך ורק לאחר שידע ושקל כי שומת היחיד נותרה בעינה. למעשה, בבקשה הנוכחית, מתבקש אף ביטול פסק הדין ביחס לערעור החברה.

17. המועד להגשת בקשה לביטול פסק הדין חלף ואין כל טעם בדין להארכתו. תקנה 201 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: "תקנות 1984") החלה על ערעורי מס הכנסה, קובעת כי יש להגיש בקשה לביטול החלטה על פי צד אחד בתוך 30 ימים. המבקש בחר שלא להגיש ערעור על פסק הדין, למרות שלל הזדמנויות שניתנו לו. כל זאת שעה שלאורך ההליכים היה המערער מיוצג על ידי עורך דין.

18. כאשר מדובר בתובע שלא התייצב לדיון מחמת זלזול בבית המשפט ובהוראותיו, די היה בהתנהלות זו כדי להכריע את הכף לחובתו ולהצדיק את דחיית תביעתו מהטעם לבדו של אי-ההתייצבות. במקרה שלפנינו גם סיכויי הערעור נמוכים. החברה כלל לא צירפה ראיות או אסמכתאות לתצהיר שהוגש מטעמה להוכחת טענתה כי ההוצאות הוצאו בייצור הכנסה, וזאת על אף אורכות רבות שניתנו לה.

דיון והכרעה

19. תחילה אציין כי בהתאם לתקנות 1 ו-9(א) לתקנות בית משפט (ערעורים בענייני מס הכנסה), תשל"ט-1978 (להלן: "תקנות מס הכנסה"), המסגרת הנורמטיבית הרלוונטית לענייננו הן תקנות 1984. בנסיבות ענייננו אין לכך כמעט משמעות, שכן הן על פי תקנות 1984 והן על פי תקנות 2018, המועד להגשת הבקשה לביטול פסק הדין הוא בתוך 30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 מאי 2021

ע"מ 60371-07-19 עופר סרור - פקיד שומה תל אביב 3

- ימים ממועד המצאת ההחלטה, ונדרשים טעמים מיוחדים על מנת להאריך את המועד שנקבע בחיקוק. זאת, גם אם אני מתעלמת לרגע מן העובדה, שהאפשרות להגיש בקשה לביטול פסק דין חלה רק על פסק דין שניתן "במעמד צד אחד", מצב שכלל אינו קיים בעניינינו, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה על הסף.
20. לגופו של עניין, לאחר ששקלתי את הדברים הגעתי למסקנה, כי דין הבקשה להידחות.
21. עוד בדיון מיום 25.2.2020, המבקש היה מודע, או למצער היה אמור להיות מודע, לכך שהאגרה בקשר לערעור לא שולמה. אף לאחר תזכורות חוזרות ונשנות המבקש בחר שלא לשלם את האגרה, ולכן עליו לשאת בתוצאות מחדלו. המבקש מנסה לתלות את מחדלו באחרים, על אף התזכורות שנשלחו לו, לרבות אחת טלפונית, על אף שהיה נוכח בשני דיונים בהם עלה במפורש עניין תשלום האגרה ומחיקת הערעור ועל אף שחתם על תצהיר שהוגש בערעור רק מטעם החברה.
- אין לתת יד להתנהלות זו ולפיכך, דין הבקשה להידחות.
22. יתרה מזו, אינני סבורה כי בנסיבות עניינינו ישנם טעמים מיוחדים המצדיקים להאריך את המועד להגשת הבקשה לביטול פסק הדין. אף אם אקבל את כל טענות המבקש במלואן, ממכתבו של ב"כ המבקש למשיב (נספח ב' לבקשה) עולה, כי המבקש היה מודע לכלל הנסיבות, כפי שהן מוזכרות בבקשה, וזאת לכל הפחות מיום 1.2.2021. ברם, הבקשה דנן הוגשה רק ביום 14.3.2021, דהיינו, כחודש וחצי ממועד משלוח המכתב לרשות המיסים, ללא כל נימוק או הצדקה לאיחור. גם בכך יש כדי להביא לדחיית הבקשה.
23. נוסף על כך, המבקש טוען כי היה מודע לפסק הדין בסמוך ליום 9.11.2020, ועקב עצת בא-כוחו דאז הוא לא הגיש את הבקשה כבר באותו מועד. משהמבקש מודה שהיה מודע לפסק הדין עוד באותו הזמן, היה עליו להגיש את הבקשה לביטול כבר בסמוך לאותו מועד, ואין בטענות הנוגעות לעצת בא-כוחו דאז לסייע לו. המבקש הוא שבחר את בעל המקצוע שייצג אותו, וכל הטענות ליעוץ לקוי אין מקומן בהליך זה אלא במישור היחסים שבין המבקש ובין בא-כוחו הקודם.
24. מכל מקום, כידוע, ועל אף הריכוך המסוים שחל בהלכה, טעות בדין מושרש מהווה שיקול כבד משקל כנגד היעדרות לבקשה להארכת מועד מטעם זה (בש"א 805/08 **טחנת קמח מפרץ בע"מ נ' משרד החקלאות ופיתוח הכפר**, פס' 3 (11.5.2008)).
- בעניינינו, הסברה כי תיקון שומת החברה יביא מיניה וביה לתיקון שומת המבקש, בטעות יסודה, ואף המבקש היה אמור להיות מודע לכך. אם לא כן, במקרים רבים, לרבות במקרה דנן, כלל לא היה צורך להגיש ערעור נפרד על שומות קשורות ולשלם את האגרה בהתאם, שכן תיקון אחת השומות היה משפיע בהכרח על רעותה. ודאי שזה אינו המצב, ולא בכדי הורה בית המשפט למבקש לשלם את האגרה עוד בדיון מיום 25.2.2020, על

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 מאי 2021

ע"מ 19-07-60371 עופר סרור - פקיד שומה תל אביב 3

- אף הקשר בין השומות. לא חל כל שינוי בעניין זה בין הדיון מיום 25.2.2020 לבין מועד גילוי של המבקש על אודות פסק הדין.
25. כמו כן, באישורו את הצעת הפשרה, הסתמך המשיב על כך שערעור המבקש נמחק ושלא הוגשה בקשה לביטול מחיקתו. הסתמכות הצד שכנגד על האיחור, מהווה גם היא שיקול שלא להאריך את המועד (בש"א 5636/06 נשר נ' גפן (23.8.2006)).
- יתרה מזו, קבלת הבקשה יכול שתביא להגשת בקשה מצידו של המשיב לפתיחתו מחדש של ערעור החברה, שכן הסכמת המשיב לפשרה ניתנה על בסיס אותה הסתמכות.
26. זאת ועוד, על פני הדברים, ובאופן ראשוני, נראה כי סיכויי ההליך אינם גבוהים. בערעור החברה, המקביל באופן מסוים לערעור המבקש כמפורט לעיל, החברה נמנעה מלצרף כל מסמך או אסמכתא לתצהיר העדות מטעמה. תחת ההנחה המתבקשת כי לחברה קיים קושי מסוים בהוכחת טענותיה, עולה כי גם המבקש יעמוד בפני אותו קושי.
27. לא מצאתי כי יש משמעות מעשית לעובדה כי האגרה ששולמה, שולמה בספח על שמו של המבקש. לו המבקש היה טוען בתחילת הדרך כי הוא מעוניין שהערעור האישי שלו יתנהל חלף ערעור החברה, היה לכך מקום. אולם, בדיון מיום 25.2.2020 צוין במפורש כי אי-תשלום האגרה יגרום למחיקת ערעורו של המבקש, והמבקש לא העלה כל טענה בעניין זה.
- יתרה מכך, בנסיבות בהן ערעור החברה התנהל במלואו – הוגש תצהיר מטעם החברה, נוהלו חקירות וניתן פסק דין – יהיה זה מלאכותי לטעון כי עקב עניין טכני זה, ערעור המבקש הוא שאמור היה להתנהל. המבקש גילה את דעתו והסכים הלכה למעשה, כי האגרה ששולמה, שולמה ביחס לערעור החברה, אף אם נעשתה בספח הנושא את שמו.
28. בצד הדברים שנאמרו לעיל, ועל אף האמור, אני סבורה כי טוב יעשה המשיב אם ישקול להתאים את שומת המבקש לשומת החברה, בהתאם להסכם הפשרה. אומנם, אין בהשארת שומת המבקש על כנה כדי להביא למצב של כפל מס, כטענת המבקש, אולם הותרת מצב העניינים הנוכחי מהווה אנומליה, יצור כלאיים שאינו נשען על היגיון כלשהו, מלבד חיובו של המבקש במס מירבי (בהקשר לטענת המשיב, כי עקב פסק הדין הוא אינו יכול לתקן את שומת המבקש, יצוין כי בהתאם לתקנה 100(4) לתקנות 1984, ערעור המבקש נמחק בשל אי-תשלום אגרה מספקת, ולא נדחה. לפיכך, לכאורה, ניתן היה להגיש את הערעור פעם נוספת, בכפוף לטענת התיישנות השומה ומתן הארכת מועד להגשתו, וזאת מבלי להביע כל עמדה בעניין ובפרט בקשר לסיכויי בקשה שכזאת).
29. סיכומם של דברים, הבקשה נדחית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 מאי 2021

ע"מ 60371-07-19 עופר סרור - פקיד שומה תל אביב 3

עם זאת, הבעתי את דעתי, כי טוב יעשה המשיב אם ישקול להתאים את השומה שהוצאה למבקש לעקרונות המוסכמים במסגרת הפשרה.

30. המבקש יישא בהוצאות המשיב בסך של 2,000 ש"ח.

ניתנה היום, כ"ד אייר תשפ"א, 06 מאי 2021, בהעדר הצדדים.

ירדנה סרוסי, שופטת